

உ
திருத்தணிகேசன் துணை

தணிகை நாயகன் மாலை

வ. சு. சேங்கல்வராய பிள்ளை எம். எ.

உ
திருத்தணிகேசன் துணை

தணிகை நாயகன் மாலை

தணிகைமணி

ராப்பஹதார் வ. ச. செங்கல்வராய பிள்ளை எம். ஏ.

இயற்றியது

August 1943

All Rights Reserved

292, லிங்கசெட்டித் }
தெரு, சென்னை }

[விலை 0-4-0]

உ

பாரத்வாஜி
முகவைக் கண்ண முருகஞர்
அருளியது

திருத்தணிகை நாயகன் சேவடிக்கே காதற்
கருத்துணவு செய்த களிப்பான்—மருத்தணியா
தோங்குமண மாலை யுவந்தணிந்தா னுண்டியளித்
தாங்குசெங் கல்வரா யன்.

மு க வு ரை

திருத்தணிகேசன் திருவருளாற் சென்ற சுபானு வருஷம் ஆவணி 1௨ (15—8—1883) பூராட நாளிற் பிறந்த அடியேனுக்கு இப்பொழுது அறுபது ஆண்டு நிறைவாகின்ற நலங் கருதித் திருத்தணிகேசனது திருவருளைப் பாராட்டிப் போற்றி ‘அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி’ அவன் அளித்த சொன்மலர்களைக் கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே சமர்ப்பித்த மாலையாகும் இந் நூல்.

தணிகை நாயகனே! தேவர் கோன் மகளை ஏற்ற உனது திருவருள் வேடர் மகளையும் ஏற்றதல்லவா? அது போலப், பெருமானே! நக்கீரர், அருணகிரி நாதர் ஆகிய பெருந் தமிழ்ப் புலவர்கள் பாடிய திருப்பாடலை ஏற்றருளிய நீ

“அடியேன் உரைத்த புன் சொல்
அது மீது நித்தமுந் தண்
அருளே தழைத்துகந்து—வரவேணும்”

சுபாநு ௨௩ }
15—8—1943 }

வ. சு. சேங்கல்வராய பிள்ளை.

உ
திருத்தணிகேசன் துணை

சிறப்புப் பாயிரம்

பஞ்சலக்ஷண சரபம் இராசப்ப நாவலர் பௌத்திரரும்
பூவிருந்தவல்லி போர்டு உயர்தரப்பாடசாலைத் தமிழாசிரியருமாகிய

திருவாளர் ஜ. ராஜு முதலியார் அவர்கள்

இயற்றியது

1. அணிகைநா டோறுங் குவித்தடி யவர்கள்
அடிமலர் வணங்கி வாழ்த்துத் தோதுந்
தணிகைநா தன்பாற் சமைந்தபே ரன்பாற்
றக்கபெறப் புனைந்தணி வித்தான்
'தணிகைமா மணி'யென் றறிஞர்க ளிசைத்த
தகைபெறு செங்கல்வ ராயன்
மணிகளிற் சிறந்த மணிகளாய்த் தேர்ந்தோர்
மாலையை மாண்புற மாதோ.
2. வம்மினோ வுலகீர்! தணிகைநா யகன்றன்
மலரடிக் கிசைந்தமா லையிதைக்
கைம்மலர் கூப்பித் தணிகைநா யகன்றன்
கழலிணை யணர்ந்துள மலரைப்
பெய்ம்மினோ வீடு பெறுமினோ என்று
பேசுவ தன்றிநன் காய்ந்தால்
எம்மினோ ரெங்ங னினியநன் மாலை
யிதன்பெருஞ் சீருரைப் பதுவே?
3. உள்ளவு மினிக்கும் உரைக்கவு மினிக்கு
முன்னியே யேட்டினி லெழுதிக்
கொள்ளவு மினிக்குங் கேட்கவு மினிக்குங்
குமரநா யகன்றிரு வடிக்கே
பள்ளநோக் கியநல் வெள்ளநீ ரென்னப்
பத்திமை யளித்திடு மின்ப
வள்ளலாந் தணிகை நாயகன் மாலை
மணிரெடுங் கடலுல கினிலே.

பொருள் அடக்கம்

[எண் - பாட்டின் எண்]

காப்பு	க
தோத்திரம்	1, 2
ஆறு படைவீடு	3, 4
முருகர் பெருமை	5-7
முருகர் வீரம்	8
முருகர் சகல கலா வல்லப மூர்த்தி	9
முருகர் நாம விசேடம்	10, 11
பிரமனெடும் நக்கிரொடும் லீலை	12
இடும்பனெடு லீலை	13
ஆளவையொடு லீலை	14
மாடு மேய்ப்போனாய் வந்த லீலை	15
திருப்புகழ் வெளியிடத் தந்தையார்க் கருளியது	16
துணை நீயே என்பது	17
கிளி விடு தூது	18
வண்டு விடு தூது	19
தன் குறைகூறித் தண்ணருள் வேண்டுகல்	20-63
முருகரை வைதல்	64
இறைவனெடு மன்றாடுதல்	65-85
நன்றி பாராட்டல்	86-96
வேல், மயில், சேவல் சிறப்பு	97-100
தணிகைச் சிறப்பு முதலிய	101-107
பிரார்த்தனை	108
ஓலம், அபயம், சரணம், அடைக்கலம், போற்றி, நமோ நம, மங்களம், ஜேஜெய, வாழ்த்து	I to IX

முக்கிய விஷய அகராதி

[எண் - பாட்டின் எண்]

- அகத்தியர், 13, 52, 69 [64. 97.
 அருண்கிரிநாதர், 16, 18, 54, 55.
 ஆட்டு வாகனம், 73, 74.
 ஆபத்சகாய விநாயகர் - காப்பு
 ஆறெழுத்து மந்திரம், 30, 51.
 இடம்பன், 13. [61.
 இந்திரஞாலத்தோர், 78.
 உக்கிரபாண்டியன், 32.
 உருத்திர சன்மர், 2.
 எழுகிரி, 61.
 ஜளவையார், 14.
 கச்சியப்பர், 80. [78.
 கந்தபுராண விஷயங்கள், 76-
 குமரகுருபர சுவாமிகள், 82.
 குற்றல வரலாறு, 69.
 குன்றுதோறூடல், 4, 73.
 கூன் பாண்டியன், 66.
 சம்பந்தர், 1, 2, 17, 65-68,
 சாக்கிய நாயனார், 72. [70, 87.
 சிங்கமுகாசுரன், 8.
 சிவன் அன்னம் இரந்தது, 63.
 சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள், 63.
 சூரன், 8, 38, 61, 75.
 சேவல், 45, 99, 100, II, IX.
 தணிகேசர் அழகு, 105.
 தணிகை - ஆலயங்கள், 103.
 " தலச்சிறப்பு, 101,
 106, 107.
 " தலநாமங்கள், 102
 " தீர்த்தங்கள், 88, 104.
 " புராணங்கள் 47.
 ' தணிகைமணிப்பட்டம், 90.
 தணிகையிற் பூசித்தோர், 37, 52,
 தந்தைக்கு அருளியது, 16. [105.
 தாரகன், 8.
 திருச்செந்தூர், 3, 95.
 திருப்பரங்குன்றம், 3, 95.
 திருப்புகழ், 18, 22, 27, 33, 54,
 55, 56, 87, 101, 106, 107.
 திருமால் - மண் இரந்தது, 63.
 திருவாவினன்குடி 3, 95.
 திருவேரகம், 3, 8, 95.
 தேவசேனை, 3, 5, 42, II, IX.
 தேவாரம், 87.
 நக்கீரர், 7, 11, 12, 42, 71.
 பழகி, 3, 13, 95.
 பழமுதிர்சோலை, 4.
 பானுகோபன், 77.
 பெருங்கதை வரலாறு, 83.
 பொய்யாமொழிப் புலவர், 7, 81.
 மயில், 13, 45, 98, 100, II, IX.
 முருகம்மையார், 11. [தது, 94.
 முருகர் கந்தரந்தாதியைப்புகழ்ந்
 " சகல கலாவல்லவர், 9.
 " செட்டி, 6. [60, II.
 " சிவகுரு, 35, 51, 57, 59,
 " பிரமனைக் கண்டித்தது,
 12. [தது, 6, 15.
 " மாடுமேய்ப்போனாய் வந்
 " வண்டுரு எடுத்தது, 6, 19.
 " வராகம் அட்டது, 85.
 " வேங்கைமரமானது, 6.
 " வேடன் உரு, 6.
 மூவாயிரவர் வதை 76.
 வள்ளி சன்மார்க்கம், 62.
 வள்ளியம்மை, 5-7, 20, 42, 59,
 91, 100, II, IX.
 விஜயன் (சூதகண்டிதலைவன்) 76.
 வேல், 8, 29, 38, 40, 44, 45 61,
 77, 91, 97, 98, 100, II, IX.

தணிகை நாயகன் மாலை

காப்பு

ஆபத் சகாய விநாயகர் துதி
 திருவளர் தணிகை நாயகன் கழற்கே
 செவ்விய சொல்லொடு பொருள்சேர்
 மருவளர் மாலை புனைய, அம் மாலை
 மகிதலத் திலகிடப் பணிவேன்
 செருவளர் வேடர் மகளைமற் றன்னான்
 திருமணஞ் செயவுத வியநல்
 லுருவளர் பவள மேனியர் ஆபத்
 சகாயரேம் உத்தமர் கழலே.

நூல்

தோத்திரம்

1. வேதநா டரிய விழுப்பெரும் பொருளே!
 வேதியா! வேதனுக் கன்று
 போதனை புரிந்த புண்ணிய மூர்த்தி!
 புகலியிற் கவுணிய னாகி,

மாதுமை தந்த பாலமு துண்டு
 மண்டலம் விண்டலம் வியப்பக்
 கோதிலாத் தமிழை இசையொடும் விரித்த
 குமரனே! தணிகை நாயகனே!

2. சங்கத்துப் புலவர் வணங்கவே அன்று
 சாரதா பீடத்தி லமர்ந்தே
 அங்கர்த்தம் அவர்கள் அகப்பொருட் குரைப்ப
 அரும்பொருள் ஈதெனக் குறித்த
 துங்கப்பொன் மணியே! ஆருயிர்த் துணையே!
 தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
 அங்கத்தைப் பெண்ணு ஆக்கிய அரசே!
 அற்புதா! தணிகை நாயகனே!

ஆறு படைவீடு

3. திருப்பரங் குன்றத் தலத்திடை ஒருபால்
 தெய்வநா யகியுற அமர்ந்து
 கருப்பவ மகற்றுஞ் செந்திலிற் சேனைக்
 கணங்களின் தலைவனென் றிலங்கிப்
 பொருப்பினிற் சிறந்த பழநியங் கிரியிற்
 புதுப்புதுக் கோலங்கள் காட்டிக்
 குருப்புகழ் பெற்றாய் ஏரகத் தலத்திற்
 குரவனே! தணிகை நாயகனே!
4. குன்றுதோ ருடுங் குமரனே! சோலைக்
 குன்றது மறைந்ததிக் காலம்
 என்றுநான் ஏங்கா வண்ணம்நீ அருள்கூர்ந்
 திடங்கொள் என் நெஞ்செனுங் கல்லிள்

தணிகை நாயகன் மாலை

மன்றுதோ றுடும் வள்ளலின் மகனே!
வரத! நல் மாணிக்க மணியே!
உன்றிரு வடியை உன்னுவார்க் கருளும்
ஒள்ளியாய்! தணிகை நாயகனே!

முருகர் பெருமை - அன்பே அவர்க்கு வேண்டியது

5. கணக்கிலை குலமே கணக்கிலை பிறப்பே
கணக்கெனக் கன்புதான் என்னுங்
கணக்கினைக் காட்டக் குலம்பிறப் புயர்ந்த
கன்னிகை தெய்வநா யகியோ
டிணக்கம தாகக் குறவர்கூட் டத்தாள்
எயினச்சி வள்ளியை மணந்தாய்
குணக்கொடு நான்கு திசையடி யார்கள்
கும்பிடுந் தணிகை நாயகனே!

முருகன் பெருமை - அறிதற்கரிய தன்மை

6. வண்டின துருவை எடுத்தூநீ யன்று
மறைப்பொருள் ரகசியம் கேட்டாய்
பண்டொரு வேங்கை உருவதை எடுத்தே
பாவையல் வள்ளிபால் நின்றாய்
மிண்டுறு வேடன் செட்டினன் மாடு
மேய்ப்பவன் எனப்பல வேடம்
கொண்டவுன் தன்மை அறிபவர் யாரே?
கோதிலாத் தணிகை நாயகனே!

7. வாணுதற் குறவி வள்ளியை யன்று
மணந்தனை களவியல் வழியில்;
பேணுதற் கறியா முரடனோர் கவியைப்
பேதுற வைத்தனை சுரத்தில்;

தணிகை நாயகன் மாலை

நாணுறச் செய்தாய் கீரனை வெருட்டி ;
 நாத! உன் தன்மையா ரறிவார்?
 காணுதற் கரிதுன் மாயக்கி ளெல்லாம்;
 கள்வன்நீ தணிகை நாயகனே !

முருகர் வீரம்

8. சூரகம் நடுங்கச் சத்திவேல் விடுத்தாய் ;
 சூர்ப்பினோன் சிங்க முகப்பேர்க்
 கோரகம் நூற்றுப் பத்துடை யோனைக்
 கொன்றனை குலிசமாப் படையால் ;
 தாரகன் எனப்பேர் இருவரைச் சமரிற்
 சாய்த்தனை; போரினில் நின்போல்
 ஏரக அரசே! யாவரே வல்லார்?
 ஏத்தருந் தணிகை நாயகனே !

முருகர் சகலகலாவல்லப மூர்த்தி

9. கோனென யாரைக் கூறலாம் சகல
 கூறுடைக் கலைகளுக் கெல்லாம்
 வானினில் மண்ணில் எனமுனம் எழுந்த
 வழக்கது தேவிபாற் செல்லக்
 காணெனுங் குழலாள் குமரனே உன்னைக்
 காட்டிடக் கலையெலாம் வல்லோன்
 நானென மார்பைத் தட்டிய பெருமை
 நலஞ்செறி தணிகை நாயகனே !

முருக நாம விசேடம்

10. ஐயனே எனது கண்ணெனும் வண்டுன்
 அழகிய அடிமலர் நாடும்
 செய்யநீ என்னுள் அறிவெனத் திகழ்ந்து
 தீயன விலக்குதி யதனால்

மெய்யவுன் நாமம் முருக என் பதையே
 மெய்த்துணை யாநிதம் பகர்வேன்
 செய்யெலாஞ் செந்நெற் கதிர் பொலிந் திலங்கு
 செம்மைசேர் தணிகை நாயகனே!

11. முருகஎன் றந்நாள் முறையிடு நங்கை
 முறிந்தகை நல்முறப் பெற்றாள்
 முருக என் றன்றாற் றுப்படை பாடி
 முறிவனக் கீரனும் உய்ந்தான்
 முருகஎன் கின்ற நாம விசேடம்
 முற்றுநான் இங்ஙனம் அறிந்தும்
 முருகஎன் றேதேன் ஈதென்ன பாவம்!
 முத்தனே! தணிகை நாயகனே!

முருகர் லீலைகள் : பிரமனோடு நக்கீரனோடு லீலைகள்

12. பாவலன் கீரன் வணங்கிலன் என்னும்
 பான்மையைக் கண்டுநீ வெகுண்டு
 பாவினிற் சிறந்த திருமுரு காற்றுப்
 படையவன் பாடவுஞ் செய்தாய்!
 பூவினன் நின்மாட் டடைந்ததண் டனையால்
 பொருளுணர்ந் துணர்வினைப் பெற்றான்!
 தேவ!நின் கோபம் நன்மையே பயக்குந்
 திறத்தது தணிகை நாயகனே!

இடும்பனோடு லீலை

13. அகத்திய ரேவல் அதுசெயக் கருதி
 அன்புடன் சிகரங்கள் இரண்டை
 மகத்துவம் அறிந்து தோளிணில் தாங்கி
 வந்தவன் இடும்பனை மடக்கிச்

சகத்துளோர் போற்றும் பழநியி லாண்ட
சண்முகா! பருப்பதப் பிரியா!
ககத்தினிற் சிறந்த மயில்பரி கொடியாங்
கருணையாய்! தணிகை நாயகனே!

ஒளவையோடு லீலை

14. கொடுபழம் என்று கேட்டநல் லவ்வை
சூலந்திட வேண்டிய பழந்தான்
சுடுபழந் தானே சுடாப்பழந் தானே
சொல்லுதி யென்னமற் றவளுஞ்
சுடுபழம் என்ன விடுபழம் மணலிற்
ரேய்ந்ததை எடுத்தவ னுநத
கடபட என்ன நகைத்தங்கொ ராடல்
காட்டிய தணிகை நாயகனே!

மாடு மேய்ப்பவனாய் வந்த லீலை

15. ஏனந்த நாகம் படமெடுத் தாட
இல்லையென் றொருகவி தொடங்கித்
தானந்தக் கவியை முடித்திட அறியான்
தவித்த அப் புலவனுள் நாண
மானந்து முளத்தன் அடியனுக் காக
“மயிற் கொத்துக் கஞ்சி”யென் றுரைத்தே
ஆனந்த மாக அக்கவி முடித்த
ஆண்டவா! தணிகை நாயகனே!

திருப்புகழ் வெளியிட அருளியது

16. கடன்மடை திறந்த வெள்ளமே என்னக்
கவிபொழி அருண கிரிப்பேர்
அடன்மலி அண்ணல் வாழ்வுக்கு நானூற்
றைம்பது வருடங்கள் பின்னர்த்

திடமலி பத்தி எந்தையைக் கொண்டு
 திருப்புகழ் வெளிவரச் செய்தாய்
 மடமலி யடியேன் தனக்குமோர் பணியை
 வைத்தருள் தணிகை நாயகனே!

துணை நீயே

17. ஏழிசை நீயே, இசைப்பயன் நீயே,
 இனியநல் லமுதமு நீயே,
 காழியில் உதித்த கவுணியன் நீயே,
 கசிந்துள முருகுநல் லடியார்
 தோழனும் நீயே, துணைவனும் நீயே,
 சுந்தரச் சோதியே! என்றிவ்
 வேழைநா யடியேன் உனைத்துணை கொண்டேன்
 இன்பமே! தணிகை நாயகனே!

கிளிவிடு தூது

18. எங்கள்நா யகனே! உன்னிடந் தூதாய்
 எதை அனுப் புவதென அறிந்தேன்
 மங்கலப் பாவாம் திருப்புகழ் சொன்ன
 வாசகக் கிளியதே உன்பால்
 தங்கிரீ உகக்கச் செந்தமிழ்ச் சொல்லால்
 தனியனேன் துயரெலாம் உரைக்கும்
 அங்கதன் சொல்லுக் கிரங்கிரீ என்பால்
 அருளுவை தணிகை நாயகனே!

வண்டேவிடு தூது

19. உள்ளதே உரைப்பேன் முன்புநீ வண்டின்
 உருவதை எடுத்தகா ரணத்தால்
 வள்ளலே! பண்ணெய் வண்டுமிங் குனக்கு
 மகிழ்ச்சியைத் தருவதோர் தூதாம்;

துள்ளுமா ணவத்தன் அனுப்பின திர்தத்
 தூதென விலக்குதல் செய்யா
 தெள்ளுத லின்றி ஏழையிவ் வடியேற்
 கிரங்குதி தணிகைநா யகனே!

தன்குறை கூறித் தண்ணருள் வேண்டேதல்

20. எத்துணைப் பிழைகள் யானியற் றிடினும்
 எந்தையே! நீ பொறுத் ததனால்
 பித்தனைப் போலப் பற்பல பொல்லாப்
 பிழையெலாஞ் செய்தனன் பேதை
 முத்தனை யானே! மணியனை யானே!
 மூர்க்கனேற் குய்யுநா ளுளதோ?
 தத்தைபோல் மொழியாள் வள்ளிகைப் பிடித்த
 சாமியே! தணிகை நாயகனே!

21. மட்டுலா மலர்கொண் டடியினை வணங்கும்
 மதியிலான் கதியிலான் வம்பன்
 சட்டவோர் நிமிட நேரமு நினையாச்
 சமூக்கனிங் கிவனென என்னைச்
 சிட்ட! நீ துறக்கிற் சேர்கதி யுளதோ
 சிறிய இப் பேதையேன் தனக்கு;
 வட்டவார் சடையெம் வள்ளலுக் குகந்த
 மைந்தனே! தணிகை நாயகனே!

22. உனைத்தினந் தொழுதே உன்னியல் பனைத்தும்
 உரைத்திலேன், நெஞ்சநெக் குருகித்
 தினத்தினம் உனது திருப்புக ழோதேன்
 சேர்ந்திடேன் உனதடி யவரை

மனத்தினில் உனது மலர்ப்பதம் நினைந்தே
வலம்வரேன் உன்திரு மலையை
எனைத்தொடர் வினைகள் எங்ஙனே தொலையும்?
ஈசனே! தணிகை நாயகனே!

23. நன்கவி பாடிப் பேரருள் பெற்ற
நாவலர் தமதுசொற் பாவைப்
புன்கவி யென்றே அடக்கமுற் றுரைத்தால்
பொருளொடும் இலக்கணம் ஆறியா
என்கவி கவியாஞ் சத்தமும் பெறுதற்
கிடம்பெறா தென்பதை யுணர்ந்தேன்
வன்கவி பறழோ முழிதருஞ் சாரல்
மலைதிகழ் தணிகை நாயகனே!
24. அரவொலி கேட்டுங் கசிந்திடேன் உள்ளம்,
அறுமுக! குருபர! குமர!
சரவண! முருக! எனச் சொலித் தாழேன்
தாழ்பவர் குழுவினுஞ் சாரேன்
புரையிக உடையேன் எனினுநீ என்னைப்
புறக்கணி யாதிவன் ஏழை
இரவல னென்றே கடைக்கணித் தருள்வாய்,
இறைவனே! தணிகை நாயகனே!
25. வணக்கமோ முன்னை வாழ்த்துமா றறியேன்,
வணங்கியே வாழ்த்துநின் னடியார்
இணக்கமோ இல்லேன், இணங்குவோ ருறையும்
இடத்தையும் அணுகிலேன், அந்தோ!
கணக்கிலாக் காலம் வீணினிற் கழித்தேன்,
கடையனேன் கதிபெறல் எங்ஙன்?
குணக்கெழு வோனை வலக்கணைக் கொண்ட
கோலனே! தணிகை நாயகனே!

26. அடியனேன் செய்த பாவங்கள் பலவும்
 அடிக்கடி நெஞ்சுறுத் துவதால்
 படியிலே பெரியோர் சந்நிதி தன்னிற்
 பாவியேன் செல்லவுந் துணியேன்
 விடிவதெஞ் ஞான்றென் வினையிருட் சூழல்?
 வீட்டின்பம் கிட்டுவ தெந்நன்?
 செடியனேன் உய்யும் நாளும்ஒன் றுண்டோ?
 தெய்வமே! தணிகை நாயகனே!
27. செப்பிடேன் உனது திருப்புக ழதனைச்
 சேர்ந்திடேன் உனதடி யவரோ
 டப்படி யிருந்தால் எப்படிக் கதிநான்
 அடைவனோ அறிந்திலேன் அந்தோ
 இப்படி தனிலே வீணிலே பிறந்திங்
 கிறப்பதோ என் தலை யெழுத்து
 மைப்படி கண்ணி வள்ளிதோள் மணந்த
 மகிபனே! தணிகை நாயகனே!
28. கருவினிற் கிடந்த நாள்முதல் துணையாய்க்
 கனிவுகொள் தாயினுஞ் சால
 மருவிநீ பரிந்தென் உடலிடங் கொண்டாய்!
 வள்ளலுன் கருணையை நினைந்தே
 அருவிபோல் மேன்மேற் கண்ணினீர் சொரியேன்
 ஆனந்தங் கொண்டுக் கூத் தாடேன்
 இருவினை தொலைப்ப தெந்நனம் அறியேன்!
 என்பொனே! தணிகை நாயகனே!
29. ஆய்ந்தவோர் ஞானம் இலாமையால் அந்தோ
 அறிவிளி பாவங்கள் செய்தேன்
 வாய்ந்ததி வினைகள் இவ்வுல கிடையே
 வரவரப் பெருகுவ தல்லால்

ஓய்ந்தபா டறியேன் ஓய்வதற் குற்ற
உபாயமுந் தேடிவேன், சூரைப்
பாய்ந்தவே லதனைப் பாடிநான் உய்யப்
பண்ணுதி தணிகை நாயகனே!

30. ஈசனே! பாச நாசனே! இமையோர்
ஏத்திடு சிவசுக! பரனே!
தேசனே! உன்னைப் பூசனை புரியேன்
செபித்திடேன் உனதுமந் திரத்தை
நேசநே ரொழுக்கஞ் சற்றுமில் கள்வன்
நீள்பவம் பெருக்குமோர் மூடன்
நீசனே யிவனென் றெனைப்புறந் தள்ளேல்
நீதனே! தணிகை நாயகனே!

31. தினத்தினம் எனது பொழுதுவீண் பொழுதாச்
சிதைவதைக் கண்டுள நொந்தும்
மனத்தொடு வாக்குக் காயமும் மூன்றும்
மயிலவ உன்றனக் காக்கேன்!
எனைத்தொடர் வினைகள் எங்ஙனம் ஒழியும்
என்றுநான் சுகம்பெறு வேனோ?
சினத்தைநிந் தனைசெய் முனிவரர் போற்றுஞ்
சீலனே! தணிகை நாயகனே!

32. தேனிஃ தெனவும் அமுதிஃ தெனவும்
திதிக்குமத் தமிழ்ச்சுவை பருக
மீனவ னாகி மதுரைமா நகரில்
வேந்தளாய் வீற்றிருந் தவனே!
வானவர் விருந்தே! வழித்துணை மருந்தே!
வருந்துவேன் பலதுயர்க் கிடையே
ஏனெனக் கேளா திருப்பது மழகோ?
எந்தையே! தணிகை நாயகனே!

33. தூண்டிடா விளக்கே! சுடர்மணித் திரளே!
சுந்தர மந்தரச் சோதீ!
வேண்டுவார் வேண்டும் வரமெலாம் அளிக்கும்
வேலவா! சூழும்பிப் பிறவி
தாண்டுவார் ஓதும் திருப்புகழ்ப் பாவைச்
சாற்றவும் போற்றவும் நியமம்
பூண்டுவாழ் வாழ்க்கை அடியனுக் கருளாய்,
புண்ணியா! தணிகை நாயகனே!
34. பணியுமா றறியேன் பணிந்துநிற் பரவிப்
பராபர குருபர எனநீ
றணியுமா றறியேன் நன்னெறி மறைத்தே
ஆட்சிசெய் ஐம்புலச் சேட்டை
தணியுமா றறியேன் தயாபர! உனது
சார்பலாற் சார்பிலை யென்றே
துணியுமா றறியேன் நற்கதி காணத்
துணைபுரி தணிகை நாயகனே!
35. எங்களா ருயிரே! இமையவர்க் கரசே!
இன்பமே பெருகுதும் ஊற்றே!
சங்கநான் மறையோர் முறைமுறை பழிச்சும்
சண்முகா! சரவணோற் பவனே!
துங்கவார் சடையார்க் கருமறை விரித்த
தூயவா! பிறவியென் கின்ற
பங்கமே இல்லா வகையெனக் கருள்வாய்
பண்ணவா! தணிகை நாயகனே!
36. என்னவே லையில்நான் ஈடுபட் டிடினும்
ஈச,உன் கழல்கள் என் மனத்தில்
மன்னுதல் வேண்டும், மாசிலா மணியே!
வரமிதைத் தந்தருள் புரிதி

அன்னைமா ரிருவர் நீங்கிடாக் கருணை
அண்ணலே! அறுமுகத் தரசே!
உன்னுவா ருன்னும் வரமெலாம் அருளும்
உத்தமா! தணிகை நாயகனே!

37. என்னதான் நல்ல மதியது புகட்டி
இருத்திநல் வழியிலென் றாலும்
சொன்னசொற் கேளா மனக்குரங் கிதன்றன்
துடுக்கினை ஒடுக்கிநீ ஆள்வாய்,
பின்னுவார் சடையான் பின்னையங் கேள்வன்
பிரமனும் பணிந்து பூசிக்க
அன்னவர் வேண்டும் வரமெலாம் அளித்த
ஆதியே! தணிகை நாயகனே!

38. ஐயகோ நல்ல வழியிலே இருத்தி
ஆண்டவன் திருவருள் கிடைக்கும்
மையலே கொண்டு பலபல நினையேல்
வாழியென் நெஞ்சநீ என்று
பையவே சொல்லிப் பழக்கினும் படியாப்
பகையிதை வெல்லுமா றுளதோ?
ஐயனே! சூரைத் துணித்தடக் கியவே
லத்தனே! தணிகை நாயகனே!

39. பின்வரு நிகழ்ச்சி யின்னதென் றறியாப்
பேதைமை யுடைய இவ் வாழ்வில்
முன்வரு மார்க்கம் இஃதென அறியும்
முயற்சிகள் செய்திடேன், நன்மை
என்வரு மென்று கருதிநான் உள்ளேன்
எங்ஙனம் உய்வதே அறியேன்!
பொன்வரு மேனிப் பூரண! ஞானம்
புணர்த்துதி, தணிகை நாயகனே!

40. க்டலலை போலத் தொடருறும் எண்ணம்
 கணக்கில என்மனத் தெழுந்தே
 அடல்கொளு மதனூல் உணைநினை முயற்சி
 அயர்வுறும் சோர்விதைத் தொலைக்க
 உடலிடங் கொள்வாய் உத்தமோத் தமனே!
 உமையருள் பாலனே! அசுரர்
 குடலெனு மாலை சூடுவேற் கரத்துக்
 கொற்றவா! தணிகை நாயகனே!
41. சங்கரன் புதல்வா! சரவண! முருகா!
 தாரகற் செற்ற எம் சாமீ!
 ஐங்கரன் துணைவா! ஆறுமா முகவா!
 அத்தனே! பக்தவத் சலனே!
 கங்கைதன் மகனே! கந்தனே! குமரா!
 கவுரிகான் முனை! யென நாளும்
 பொங்குள மகிழ்ச்சி என்றெனக் கருள்வாய்
 புலவனே! தணிகை நாயகனே!
42. அன்றுநீ “உலகம் உவப்ப” என் றெடுத்தே
 அருளினை வாக்குநக் கீரற்
 கென்றுநான் கண்டே எனக்கருள் வர்க்கென்
 றிரங்குவேன் பன்முறை பணிந்தே;
 சென்றுநீ மணந்தாய் வேட்டுவ மகளைத்
 தேவர்கோன் திருமகள் இருப்பக்,
 குன்றமே வில்லாக் குனித்தவர் புதல்வா!
 குழகனே! தணிகை நாயகனே!
43. பிறர்மனை வாயில் காத்துநான் தயவு
 பெற்றிட விரும்புதல் அழகோ?
 அறவழி நின்றே அறுமுக குமர
 ஆண்டவ எனவுனைத் துதிக்குந்

துறவுகொள் மனத்துத் தூயர்வா ழிடத்திற்
சோர்விலா திணங்கிடும் அந்தப்
பெறவரி தாகும் பேற்றினைத் தருவாய்
பிஞ்ஞகா! தணிகை நாயகனே!

44. காத்திருந் தாலுன் சந்நிதி வாயில்
காத்திடும் பாக்கியம் வேண்டும்,
பார்த்திருந் தாலுன் திருவுரு அழகே
பார்த்துநான் மகிழ்ந்திடல் வேண்டும்,
யாத்திருந் தாலுன் புகழ்சொலும் பாக்கள்
யாத்துநான் களிப்புறல் வேண்டும்,
ஏத்தருந் திறல்சேர் வேற்படை யரசே!
ஏகனே! தணிகை நாயகனே!

45. சத்திவே லேந்துஞ் சண்முகா! உனது
தாண்மலர் நெஞ்சினி லிருத்திப்
பத்தியாற் பாடிப் பணியுமா றறியேன்
பவத்தொழில் பற்பல புரிவேன்
எத்தன்நான் எனினும் வேல்மயில் சேவல்
என்னுமீம் மூன்றையும் ஒதி
ரித்தமே பணியும் நினைவதைத் தருவாய்,
ரிமலனே! தணிகை நாயகனே!

46. தணிகை நாயகனே! தணிகை நாயகனே!
தணிகையில் எங்கள் நாயகனே!
தணிகை நாயகனே! தணிகை நாயகனே!
தணிகையில் எங்கள் நாயகனே!
தணிகை நாயகனே! தணிகையாய்! என்றே
சதாவுனைப் பாடுமப் பணியே
பணியதா இந்தப் படிநனுக் கருள்வாய்
பைம்பொனே! தணிகை நாயகனே!

47. திரைகுலாங் கங்கைச் சத! குக! உனது
 திருவடிக் கன்புபூண் டவராய்
 வரைகுலாந் தணிகைப் புராணமன் றுரைத்த
 வண்டமிழ்ப் புலவரோ ரிருவர்
 உரைகுலாம் பாக்கள் ஓதியிங் குணர்ந்தே
 உய்யநாள் எளியனுக் குளதோ?
 அரைகுலாஞ் சதங்கை நாததத் துவஞ்சொல்
 அழகனே! தணிகை நாயகனே!
48. தாயினு நல்ல தலைவவோ என்றும்
 சண்முக குமரனே என்றும்
 வாயிலு மனத்தும் உன்னையே வழுத்தும்
 வரமிதைத் தந்தருள் செய்து
 நோயினு நலிசெய் துயரினும் படாத
 துண்ணிய திறத்தையுந் தருதி
 காய்நிலை யறியாச் செழுங்கனி யென்னக்
 கவின்பெறு தணிகை நாயகனே!
49. பிறந்தநாள் உன்னைப் பேசுநாள் என்றே
 பெரியவர் குறித்ததை உணர்ந்தும்
 சிறந்தநாள் வழியைத் தேடிவேன் வீணே
 சிதறினேன் எனதுகா லத்தை
 மறந்திடா துன்னை வழுத்தியே உய்யும்
 வகைதனைக் கண்டிலேன், உனைநான்
 இறந்துபோம் அன்று மறக்கினும் குறிக்கொள்
 என்னைநீ தணிகை நாயகனே!
50. நினைவில னெனினும் நினைந்துனை யேத்தி
 நித்தமுந் தொழுமவ ரிடத்தை
 வினவில னெனினும் என்னையோர் பொருளா
 விரும்பினீ என்னிடை வந்து

நனவினி லருளும் பாக்கிய மதனை
 நாதனே ! விழைந்தனன் எனக்குக்
 கனவினி லேனும் உய்யுமா ரொருசொல்
 கழறுதி தணிகை நாயகனே !

51. ஏறுவா கனமாக் கொண்டவ ருவக்க
 ஈறிலா மொழியதை யவர்தாம்
 தேறுமா றுரைத்த தேசிகோத் தமனே !
 சீறியே ஏமனென் னுயிரைக்
 கூறுசெய் போதுன் நாமம்ஓ திடவும்
 “குமரனே நம” எனும் எழுத்தோ
 ராறுமெ னெஞ்சிற் றேன்றவும் அருளாய்
 ஐயனே ! தணிகை நாயகனே !

52. ஆணவ மோடத் துவிதம தானேன்
 அவ்வகை யேநிறை பொருளாம்
 தானுநின் னோடத் துவிதம தாகச்
 சாருநாள் எளியனுக் குண்டோ ?
 வேணவா வுடனே அகத்தியன் பிரமன்
 விண்டுபு ரந்தரன் ஈசன்
 பூணதாம் நாகம் வழிபட அருள்செய்
 புராணனே ! தணிகை நாயகனே !

53. தோளின்மேல் வைத்த ஆட்டினைத் தேடிச்
 சோர்வுறும் இடையனே போல
 நாளுமே என்னுள் நாதநீ யிருந்தும்
 நாயினேன் கண்டிலேன் உன்னைக்
 கோளுமோர் நாளும் தீயன எனினும்
 குறிக்கொள்நீ என்னையு மிரங்கி
 ஆளியோ டரிகள் திரிதரு கயிலை
 யணையநற் றணிகை நாயகனே !

54. திருவணு மலையிற் றேற்றிய பெருமான்
 திருப்புகழ் பாடிய பெருமான்
 கருவணு வண்ணம் உலகின ருய்யுங்
 கதிவழி காட்டிய பெருமான்
 குருவணு என்றுன் குரைகழல் பணியக்
 கோதிலாச் சந்தமும் பொருளும்
 தருவணு என்றே உனைத்தொழ அருள்வாய்
 சண்முகா! தணிகை நாயகனே!
55. ஆரமு தன்ன வாக்கினன் எங்கள்
 அருண கிரிப்பெயர் வள்ளல்
 ஈரம தோடிவ் வுலகின ரெல்லாம்
 இடரொழிந் தின்புற வேத
 சாரம தாகப் பாடிய ஞானத்
 தமிழ்மறைத் திருப்புகழ்ப் பாவை
 வாரம தாக உரு எணி ஓதும்
 வகையருள் தணிகை நாயகனே!
56. அண்டரோ டிருக்கும் அரும்பதம் வேண்டேன்
 அயன் திரு மாலவர் பதமும்
 கொண்டொன் சகிக்க விரும்பிலேன், குமர
 குருபர எனநிதம் உருகிப்
 பண்டவ ருதுன் திருப்புகழ் பாடிப்
 பரவியே பணிசெயும் உண்மைத்
 தொண்டரோ டிணங்கும் பேறதே வேண்டும்
 சுவாமியே! தணிகை நாயகனே!
57. பன்னகா பரணர்க் கோம்பொருள் உரைத்த
 பராபர குருபர மூர்த்தி!
 என்னவே கத்தில் உலகியல் ஆசை
 இயற்கையில் என்மனத் துளதோ

அன்னவே கத்தில் உன்றன்மே லாசை
 அமைந்துநான் உய்ந்திடல் வேண்டும்
 முன்னவா! இந்த என்னவா தன்னை
 முடித்துவை தணிகை நாயகனே!

58. அற்புதன் உனது தந்தைமுன் னொருநாள்
 அருச்சனை பாட்டெனக் குறித்த
 சொற்பொருள் அறிந்த நாள்முதற் றாய
 சொன்மல ரதுகொடுன் னடிக்கே
 நற்பத மாலை எண்ணில சூட்ட
 நாயினேன் விழைந்தனன் எனக்குக்
 கற்பனை சிறந்த வாக்கினை நீயே
 கனிந்தருள் தணிகை நாயகனே!

59. ஆலந்தான் அமுதா உண்டவர் நீசொல்
 அருமறைப் பொருளினை என்ன
 மூலந்தான் இதுவென் றரும்பொருள் விரித்த
 முன்னவ! என்னுயிர்த் தலைவ!
 ஏலந்தான் கமழும் குழலினள் வள்ளி
 யின்புறு நாயக! எனது
 காலந்தான் வீணாக் கழிவுறு வண்ணம்
 காத்தருள் தணிகை நாயகனே!

60. எத்துணை யிடர்கள் எனைநலிந் தாலும்
 எள்ளள வேனும்நின் னடிக்கண்
 பத்திமை குறையா மனநிலை வேண்டும்
 பணிசெயுந் தொண்டதே வேண்டும்
 அத்தகைத் தொண்டு முடக்குற வண்ணம்
 ஐயனே! நோயிலா வாழ்வும்
 சுத்தம் நல் லகத்தும் புறத்தினும் வேண்டும்
 தூயனே! தணிகை நாயகனே!

61. சூரனுக் கரணாத் தொடர்ந்தெங்கும் போந்த
 தொல்கிரி எழுகிரி சாய்த்த
 வீரநின் கைவே லதைவிடுத் தென்னை
 விடாதெழு வினைக்கிரி தொலைப்பாய்;
 சாரநின் கழற்கே ஆறெழுத் தோதிச்
 சண்முக சண்முக என்றே
 ஈரநெஞ் சினனாய்ச் செபித்திடும் பேற்றை
 யீந்தருள் தணிகை நாயகனே!
62. உன்னையே ஒழிய ஒருவரை அறியா
 உண்மையன் புள அடி யார்கள்
 பின்னையே நின்று காப்பதுன் பெருமைப்
 பெற்றி; மற்றற்கதன் மெய்ம்மை
 தன்னையே விளக்கும் வள்ளிசன் மார்க்க
 தருமம்; அத் தருமநன் நெறியை
 நின்னையே நம்பிப் பற்றுதற் கருளாய்,
 நிருமலா! தணிகை நாயகனே!
63. மண்ணைமுன் இரந்த மாலவன் மருகன்
 மறையவர் மனைதொறும் அன்பால்
 நண்ணிமுன் அன்னம் அடியனுக் காக
 நண்பகல் இரந்தவன் புதல்வன்
 அண்ணல்நீ அதனால் உன்னிடம் அடியேன்
 அருளன்பொ டறனிலை இரந்தால்
 தண்ணளி யாலென் இரத்தலை வெறுக்கேல்
 சாந்தனே! தணிகை நாயகனே!

முருகரை வைதல்

64. முத்தமி ழாலே வைபவர் தமையும்
முனிவின்றி வாழவைப் பாயென்
றுத்தமப் புலவர் உரைத்தன ரதனால்
ஒடுடன் கோவணந் திருடும்
பித்தனார் புதல்வன், அனைகள் வாணி
பேணுமோர் மருகன், ஓர் பெண்ணை
எத்தினால் மணந்த கள்வனென் றுன்னை
ஏசுவன் தணிகை நாயகனே!

இறைவனோடு மன்றாடி வேண்டேதல்

65. கண்பிசைந் தழநீ தரிக்கலாற் றுது
கடிதினில் தாயவள் விடைமேல்
விண்மிசை வந்தே ஞானபோ எனகத்தை
வேண்டியே அளித்தனள் உனக்கு ;
பண்பிசை வேலா வந்தரு ளென்றே
பாவினென் அழுதழு தழைத்தும்
நண்பிசை அஞ்சேல் எனுஞ்சொலுங் கேளேன்
ஞாயமோ? தணிகை நாயகனே!

66. சிறப்பினை உணரான் நீற்றினைப் பேணான்
செழியன்மாட் டருளது வைத்தே
அறப்பெருங் கருணை யாலவன் இருகூன்
அப்படித் தொலைத்தவன் றனக்குச்
சிறப்பினை உணர்ந்தே நீற்றினைப் போற்றும்
செயலுள எனக்குறு மிந்தப்
பிறப்பினின் முடங்கு கூனென்றைத் தீர்த்தல்
பெரியதோ? தணிகை நாயகனே!

67. ஐயனே! உனது வாக்கினிற் பிறந்த
 அருமையாற் பணையது சிவத்தைப்
 பையவே கூடிற் றெனமிகப் பெரியார்
 பகர்ந்தனர் ஆதலால் இந்த
 மெய்யதே அறியா வன்பனை அழிவில்
 வீடுறும் வகைக்குநீ அருளி
 உய்யவே வைப்பாய் ஒப்புயர் வில்லா
 ஒருவனே! தணிகை நாயகனே!
68. பாருளார் புகழ் எலும்பினின் றெருபூம்
 பாவையை எழுப்பிய உனக்குச்
 சீருலாம் உயிரோ டுடலது கொண்டே
 தியங்குமீவ் வேழையின் நாவில்
 ஏருலாம் இனிய நல்லதேம் பாவை
 எழுப்புதல் அரியதோ இயம்பாய்
 காருலாங் குன்று தொறுமினி துலவுந்
 கடவுளே! தணிகை நாயகனே!
69. தண்ணறுஞ் சோலை மருவுகுற் றுலத்
 தலமதில் அகத்திய னூர்க்குக்
 கண்ணன் வாமனை வாமனாஞ் சிவனாக்
 கவினுறக் குறுகுதற் குற்ற
 கண்ணிய மான தந்திர மதனைக்
 காட்டினை எனக்கிந்தச் சீவன்
 புண்ணியச் சிவனாக் குறுகுமோர் வழியைப்
 புகன்றருள் தணிகை நாயகனே!
70. ஒன்றைமூன் றுகப் பெருக்கவும் வல்லை
 ஒதிநீ கண்ணனை நோக்க
 அன்றுமுகக் கண்ணன் ஆயினன் அவனும்
 அங்ஙனே கணக்கனா மென்னை

என்றுமுகக் கணக்க னுக்குவை அறியேன்
எளியனேற் கப்படி ஒருநாள்
துன்றுமோ? துன்றிச் சுகம் பெறுவேனோ?
சொல்லுதி தணிகை நாயகனே!

71. காணுதற் கரிய கயிலையைக் காணக்
கவலைகொள் கீரனு வக்க
நீணுதற் கண்ணர் உரைத்தமா கயிலை
நேர்தரும் காளத்தி யென்று
பேணுதற் குரிய சூழ்ச்சியை உரைத்தாய்
பேயனேற் கயிலையெ னுளத்திற்
பூணுதற் குற்ற சூழ்ச்சியிப் பொழுதே
புகலுதி தணிகை நாயகனே!

72. கல்லடி பெற்றுக் கதியளித் தனர்முகக்
கண்ணர்நின் தந்தைமற் றொருநீ
நல்லடி கொடுத்தே னும்மெனக் கருள்வாய்
நாதனே எனவுனைப் பணிவேன்
சொல்லடி யழகு சிறிதுமில் கவிநான்
சொல்லினுமென் மீதுநீ மகிழ்வாய்
பல்லடி யார்கள் ஜனவரி முத்தல்நாள்
பரவிடு தணிகை நாயகனே!

73. அன்றொரு யாகத் தெழுந்தவல் லாட்டை
அடக்கிநீ யானமாக் கொண்டாய்
இன்றென துடல்வாழ் ஐவந்வல் லாட்டை
எந்தைநீ அடக்குதல் வேண்டும்
என்றுநான் உனது மலரடி தினமும்
இறைஞ்சுகின் றேனருள் புரிதி
குன்றுதோ றுடல் உவந்திடு குமர
குருபர! தணிகை நாயகனே!

74. ஏழகம் அடக்கி யானமாக் கொண்ட
 இறைவனே! எனதுபொல் லாத
 பாழகம் அடக்கி மோனமா நிலையைப்
 பரிந்தளித் தருளுதி! புலராக்
 காழகம் புலர உடுத்துக்கை கூப்பிக்
 கண்மழை பொழியுநின் னடியார்
 வாழகம் தேடி யேவினை யாடும்
 வள்ளலே! தணிகை நாயகனே!
75. பூவினைக் கொய்யேன் மலரடி போற்றேன்
 பூதலத் தேபல மயக்கில்
 மேவின னாகிச் செந்நெறி துறந்து
 வினையதே பெருக்குவ னென்னும்
 மாவினைத் தொலைத்த வீரனா முனக்கென்
 மாவினை தொலைத்தல்தான் அரிதோ?
 சேவினை யேறுஞ் செம்மலா ரளித்த
 செல்வமே! தணிகை நாயகனே!
76. வரத்தினர் மூவா யிரவரை வெல்லும்
 வழிதனை யறிந்திலேன் என்று
 சிரத்தையோ டின்னைத் தியானித்த விஜயன்
 திகைப்பறத் தந்திரம் உரைத்தாய்
 உரத்தினர் ஐவர் என்னிடை யிருந்தே
 ஓரஓட் டார் உன்னை! அவரைத்
 தரத்தினில் வெல்லும் தந்திரம் யாதோ
 சாற்றுதி தணிகை நாயகனே!
77. தம்பியர் பானு கோபன்செய் மாயத்
 தடையினிற் பட்டஅப் பொழுதே
 வெம்பிநீ திருக்கை வேலதை விட்டு
 மீட்டனை அவர்தமை; உன்னை

நம்பிய நானும் மாயையிற் பட்டே
 நடுங்குகின் றேனதை யறிந்தும்
 எம்பிரான்! ஏனோ திருவருள் புரியா
 திருத்திரீ தணிகை நாயகனே!

78. இந்திர ஞாலத் தேரைநீ நோக்கி
 இருத்தியென் னிடத்தில்நீ என்னத்
 தந்திரம் ஒழிந்து மற்றந்தத் தேரும்
 தங்கிய துன்வயின்; அதுபோல்
 அந்தரக் கறங்கும் ஆடுபம் பரமும்
 அனைய என் ஆட்டங்கள் ஒழிந்து
 சுந்தர! நின்பால் நானுறற் குரிய
 சொல்லருள் தணிகை நாயகனே!
79. சைவர்கள் விழுங்கும் ஆனந்தக் கனியே!
 சார்ந்தவர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பே!
 மெய்வரை போன்ற அசுரர்எண் ணிலர்கள்
 வேதனை புரியமற் றவரை
 நைவகை செய்த பெருந்திறற் குமர
 நாயக! உன்றனக் கிந்த
 ஐவர்செய் ஆசும் அறுத்தெனை யாளல்
 அரியதோ? தணிகை நாயகனே!
80. உன்னிரு தாள்கள் அருச்சனை புரிந்த
 ஒள்ளியர் கச்சியப் பருக்கு
 முன்னிரு வினைதீர் கந்தபு ராணம்
 முழுமையும் திருத்திரீ அளித்தாய்,
 என்னிரு கண்ணே! கண்ணினுள் மணியே!
 யான்சொலும் பாடலைத் திருத்த
 உன்னருள் கூடும் பேற்றினை விழைந்தேன்
 ஒப்பிலாத் தணிகை நாயகனே!

81. கவிசொலேன் என்று தருக்கிய முரட்டுக்
கவிஞன்மாட் டோர்க்கவி பெறவே
புவிதனிற் சுரத்தில் வெயிலினிற் சென்று
புரையுள பாடலைப் பெற்றாய்
தவிதவிப் புற்றே நலபல பாடல்
சாற்றிநான் சாமிவா எனினும்
செவிதனிற் கொள்ளாய் ஈதுனக் கழகோ?
செய்யனே! தணிகை நாயகனே!
82. ஊமனா யிருந்த பாலன் நா வினிலே
உனதுகை வேல்கொடு பொறித்துப்
பாமனா அவனைச் செய்த அக் கருணைப்
பான்மையைக் கண்டிங்கு நானும்
வாமனார் மருகா! நெஞ்சினிற் செஞ்சொல்
வாரிதி மடைதிறந் தாற்போல்
தாமனா எனக்கென் றுன்னடி பணிந்தேன்
தயைபுரி தணிகை நாயகனே!
83. ஆறுமா தத்திற் கலைகளெல் லாமோர்
அரையனங் கறிந்திட அவற்குத்
தேறுமா றுரைத்த மந்திரி மூலம்
செய்தனை இஃதுனக் கரிதோ?
வீறுமோ ரறிவும் அறிவினை அறியும்
விளக்கமும் வித்தைக ளனைத்தும்
ஊறுறா வண்ணம் ஓரிமைப் பொழுதில்
உணர்த்துவை தணிகை நாயகனே!
84. அற்புதஞ் செறிந்த சித்திர நிறைந்த
அருமைசேர் பாடல்கள் சொல்லும்
நற்பதம் உனக்கிங் கில்லைபோ என்று
நாதநீ கூறுவை யாகில்

சொற்பதம் வேண்டாம் “சொல்லறச் சும்மா
சுகமுற இருத்தி”யென் நேனும்
அற்பனுக் கொருசொல் வழங்குதி கருணை
அண்ணலே! தணிகை நாயகனே!

85. பத்தவத் சலனே! ஆணவங் கொண்ட
பன்றியின் எயிற்றினைப் பறித்தங்
கத்தனுக் களித்த அடன்மிகு மரசே!
ஆணவ மென்னுமோர் ஏனம்
சுத்தசன் மார்க்க நெறிமறைத் தென்னைச்
சோகத்திற் படஇடர் செய்யும்
தத்ததை நீக்கிச் சத்திய ஞானந்
தந்தருள் தணிகை நாயகனே!

நன்றி பாராட்டல்

86. அன்னை நீ யேயென் அத்தனு நீயே
அன்பினுக் குரியசெல் வனுநீ
என்னையோர் பொருளாக் கருதிநீ யாண்ட
எளிமையை என்றுநான் மறக்கேன்
பொன்னைமா தரையும் மண்ணையும் நாடாப்
புறிதர்தம் நெஞ்சகம் பொலியும்
தன்னேநே ரில்லாச் சச்சிதா நந்த
தாணுவே! தணிகை நாயகனே!

87. அன்பொழு கடியா ரவரொடுங் கூடேன்
அண்ணல்நின் திருப்புகழ் பாடேன்
பொன்பொருள் கவலை பற்றிய அதனால்
போற்றிலேன் உன்னைநான் எனினும்

என்பொழு தெல்லாம் ஞானசம் பந்தர்
 இன்னிசைப் பாடலை ஆய்ந்தே
 நன்பொழு தாக நயந்தருள் செய்தாய்
 நல்லனீ! தணிகை நாயகனே!

88. தலமெலாஞ் செல்லேன், தீர்த்தங்கள் படியேன்
 தாண்மலர் போற்றிலேன் எனது
 மலமெலாம் போக்கும் மார்க்கத்தை உணரேன்
 வகையிலேன் மூடனா னென்னும்
 நலமிலா னிவனென் றெனையொதுக் காது
 நாத! நீ யாண்டதும் வியப்பே!
 சலமெலாம் போற்றுஞ் சரவணப் பொய்கைத்
 தடங்குலாந் தணிகை நாயகனே!

89. என்னையோர் பொருளாக் கருதினீ என்றன்
 இளமைதொட் டெனையக லாமல்
 அன்னையே போல அதுதினம் காக்கும்
 அருமையை நினைதொறும் உள்ளம்
 உன்னையே நாடி மகிழ்வுறும் உன்றன்
 ஒப்பிலாக் கருணையை வியக்கும்
 பொன்னையே நிகர்க்குந் திருவுரு அழகா!
 பூரண! தணிகை நாயகனே!

90. காயிலாக் கனியே! உனைநிலை யாகக்
 கருதுறா ஏழைநா யடியேற்
 கேயவே “தணிகை மணி” யெனும் பட்டம்
 எண்ணவை முன்புகு ரியனா
 கோயிலா தீனத் தலைவர் மீனாக்ஷி
 சுந்தர தேசிகக் கோமான்
 வாயிலா அளித்த கருணையை மறவேன்
 வரதனே! தணிகை நாயகனே!

91. வான்பெற வாணோர் வேண்டிடச் சூரை
 வதைத்தவே லாயுதத் தேவே!
 யான்பெறத் தகாத பெருமைகள் பல இங்
 கெனக்களித் தருளினை அதனால்
 தேன்பெறு கடப்ப மாலையாய்! உனது
 திருவருட் பெருமையே துலங்கும்!
 மான்பெறு கண்ணி வள்ளிதாள் பணியு
 மணாளனே! தணிகை நாயகனே!
92. கத்தனே! கருணை வெள்ளமே! கண்ணைக்
 கண்ணிமை காப்பது போலப்
 பித்தனே நென்னைத் தீயவாம் வினைகள்
 பீடியா வகைபுரக் கின்றாய்
 இத்தனை கருணைக் கேழைநா யடியேன்
 எவ்விதத் தகுதியை யுடையேன்
 சித்தனே! சித்தர் நாடுறு திருவே!
 சேந்தனே! தணிகை நாயகனே!
93. தூவிநற் பீலி மாமயி லூருஞ்
 சுப்பிர மணியனே! வாணோர்
 கூவியங் கழைத்தும் காணுதற் கரிய
 கோலைய் நிற்குநீ இந்தப்
 பாவியின் ஆவி அதனிலே புகுந்த
 பாக்கியம். செப்புறுந் தகைத்தோ!
 காவியின் மலர்கள் நாடொறு மலருங்
 கவின்பொலி தணிகை நாயகனே!
94. அந்தணச் சிறுவ னாகிரீ யிந்த
 அடிமைதன் கனவினில் ஒருநாள்
 வந்தெதிர் நின்று வழியதை மறித்து
 மறந்தனை. எலுமிச்சம் பழத்தைக்

தணிகை நாயகன் மாலை

கந்தரந் தாதி தன்னிலே என்று
கனிவுடன் மொழிந்துபின் மறைந்த
அந்தமாக் கருணைக் கென்னகைம் மாறிங்
காற்றுவன் தணிகை நாயகனே !

95. காவடி மேளம் என்றும் ஓ யாத
கண்ணியஞ் சேர்திருப் பழநி
ஆவினன் குடியைக் கண்டுநான் தொழுதே
ஆனந்தம் அடையநீ செய்தாய் !
தேவர்கள் தேவே! ஏரகத் தரசே!
செந்திலம் பதியமர் சேயே!
மூவரும் வணங்கும் பரங்குன்றம் அமர்ந்த
முதல்வனே! தணிகை நாயகனே !

96. வீரிபொழில் வீழி மிழலையைக் காண
விரும்பின அடியனுள் ஞவக்க
அரிபணி வீழி மிழலையுந் காட்டி
அன்பொடு மப்பய ணத்தில்
உரியணி சட்டை நாதர்வாழ் காழி
உத்தமத் தலத்தையுந் காட்டித்
திருவருள் புரிந்த கருணையை மறவேன்
செம்மலே! தணிகை நாயகனே !

வேலின் சிறப்பு

97. வேலதே சிவமஞ் செழுத்தெனச் சொற்றார்
விரிபுகழ்ப் பாவல ரதனால்
வேலதே நினைக்க, வேலதே ஓத,
வேலதே யாந்தொழ என்றன்

பாலதே சிவனார் அஞ்செழுத் தோதும்
 பயனெலாம் என உணர்ந் தேன்யான்
 தோலதே உடையாக் கொண்டவர்க் கோர்சொல்
 சொல்லிய தணிகை நாயகனே !

மயிலின் சிறப்பு

98. காண்டகு மயிலுக் கொருபெயர் நீல
 கண்டமென் பாரத னாலே
 ஆண்டவன் நீல கண்டத்தைத் துதிக்க
 அதில்வரு பயனெலாம் மயிலே
 வேண்டியான் துதிக்க எளிதினிற் கூடும் ;
 வேல் மயில் இரண்டையும் நினைக்க
 ஈண்டிடு பலன்கள் இவையெனக் கூற
 இயலுமோ ? தணிகை நாயகனே !

சேவலின் சிறப்பு

99. சேவலுக் கியான் செய் தக்ககைம் மாறு
 செகத்தினில் இல்லை ; என் உயிரின்
 காவலுக் கதைப்போல் துணைபிறி தில்லை ;
 காலையில் நாடொறுங் கூவி,
 மாவலைப் போக்கும் ஞானசூ ரியனும்
 வள்ளலே உணைநினைப் பிக்கும் ;
 ஆவலோ டதனை யானினைந் தேத்த
 அருளுதி தணிகை நாயகனே !

வேல், மயில், சேவல் தியானப் பலன்

100. ஐயனே உனது வாகன மாசும்
 ஆடுமாப் பரிதனைப் போற்ற
 மெய்யதா யெனதா ணவமது தொலையும் ;
 வீறுசே வற்கொடி தன்னைத்

துய்யமா நிலையில் தியானிக்க ஞானம்
 துலங்கும்; நின் வேற்செபம் கதியை
 உய்யுமா றருளும்; உண்மையீ துண்மை
 உண்மையே தணிகை நாயகனே!

தணிகைச் சிறப்பு

101. சுகந்தனில் ஞானம் வேண்டிடில் உள்ளத்
 தவிப்பதை அடக்குக, மற்றங்
 குகந்தனில் அடக்கம் வேண்டிடில் தணிகை
 அடைக, என் றுரர ஞர்தாம்!
 சுகந்தமே குன்றாத் திருப்புசுழ்ப் பாக்கள்
 சொல்லிய வே சொல்லி யேத்த
 உகந்திடு வானே! உயர்மறைப் பொருளே!
 ஒளிவளர் தணிகை நாயகனே!

தணிகையின் பிற்பெயர்கள்

102. உற்பல கிரிமூ லாத்திரி கணிகா
 சலமுயர் இந்திர நகரி
 கற்பசித் கந்த பர்வதம் சீபூ
 ரணகிரி நாரதப் பிரியம்
 நற்ப்ரண வார்த்த நகரம் அகோர
 கைவல்யப் பிரதமென் றின்ன்
 பற்பல பெயர்கொள் சீருறு செல்வப்
 பதியதாந் தணிகை நாயகனே!

தணிகை ஆலயங்கள்

103. நந்தியாற் றுதக்கில் வீராட்ட காச
 நாதனா ராலயம், தெற்கில்
 எந்தைநீ சாமி நாதனா யமரும்
 ஈச்சுரம், அங்கதன் அருகே

வெந்தநீ றணிந்து தவத்தினி லிருந்த
விஜயரா கவர்தளி, தென்பால்
சந்தமார் சத்த கன்னியர் கோயில்
தழைத்திடுந் தணிகை நாயகனே !

தணிகைத் தீர்த்தங்கள்

104. இந்திர தீர்த்தம் நாரத தீர்த்தம்
எழிலகத் தியமுனி தீர்த்தம்
செந்திரு கணவன் விட்டுணு தீர்த்தம்
சேடதீர்த் தம்மீவை மலைமேல்,
நந்தியாற் றுடனே சரவணப் பொய்கை
நாடுமேழ் சுனைமலைக் கீழ்பால்,
அந்தணன் பிரம தீர்த்தமு நடுவண்
அம்மந்துள தணிகை நாயகனே !

தணிகேசர் அழகு

105. வீண்டு நான் முகன்செய் பூசனை யுகந்த
மேலவா ! நின்தணி மலையைப்
பண்டுநான் செய்த புண்ணிய வசத்தாற்
பணிந்திடும் பாக்கியம் பெற்றேன்
அண்டர்நா யகனே ! அரிதிரு மருகா !
அழகிய நின்திருக் கோலம்
கண்ட என் கண்கள் பிறபொருள் கண்டு
களிக்குமோ ? தணிகை நாயகனே !

தணிகைக் காட்சிகள்

106. ஒப்பிலி உனது திருவடி அழகை
உளக்கிழி வரைபவர் ஒருபால்,
திப்பிய இசைசேர் திருப்புகழ்ப் பாக்கள்
செவியுற மகிழுநர் ஒருபால்,

மைப்படி கண்ணி வள்ளிதாள் பணிந்து
 மகிழ்ந்துள நெகிழ்பவர் ஒருபால்,
 இப்படிப் பலவே றடியவர் கூடும்
 எழிலுறு தணிகை நாயகனே!

107. கிருத்திகை தோறும் பலதிசை யடியார்
 கெழுமுமத் திருக்குளக் காட்சி
 அருத்தியோ டன்பர் ஆறறு பதுவாம்
 அழகிய மலைப்படி யேறித்
 திருத்தியோ டினது திருப்புக்ழ் பாடிச்
 செல்லுமக் காட்சிமற் றெனது
 வருத்தமே தீர்க்கும் பல்வகைக் காட்சி
 மறப்பனே? தணிகை நாயகனே!

பிரார்த்தனை

108. நன்கவிப் புலவர் தணிகையின் பெருமை
 நலபல பாடலாற் பாடி
 உன்கரு ணைக்குப் பாத்திர மாரூர் ;
 ஒருவகை ஞானமு மில்லா
 என்கவி எவ்வா றுணையுக் பிக்கும்?
 என்பொனே! எளியனே னிட்ட
 புன்கவி மாலை தனையுமேற் றருள்வாய்!
 புரிதனே! தணிகை நாயகனே!

- I. முருகனே ஓலம்! முதல்வனே ஓலம்!
 மூவர்கள் தம்பிரான் ஓலம்!
 அருகைப் பத்தர்க் கருளுவாய் ஓலம்!
 அரவணைத் துயிலுறு மாயன்

மருகனே ஓலம்! மயிலனே ஓலம்!
 வள்ளிம னானே ஓலம்!
 உருகுவா ருள்ளத் துறைபவ ஓலம்!
 ஓலமெந் தணிகை நாயகனே!

II. வேலினுக் கபயம், மயிலினுக் கபயம்,
 வீறுசே வற்கொடிக்க கபயம்!
 சேலினுக் கிணையாம் கண்ணினள் தேவ
 சேனையின் திருவடிக் கபயம்!
 பாலினுக் கிணைமென் மொழியினள் வள்ளி
 பாததா மரைகளுக் கபயம்!
 ஆலனுக் குணர்த்துங் குரவரின் கழற்கே
 அபயநான் தணிகை நாயகனே!

III. சரணமெ மரசே! சரணமெ மறிவே!
 சரணநீ பவளமே னியனே!
 சரணமெ முயிரே! சரணமெ முணர்வே!
 சரணநீ பரமதே சிகனே!
 சரணமெந் திருவே! சரணமெங் குருவே!
 சரணநீ குருவிலா தவனே!
 சரணமெங் கதியே! சரணமெம் விதியே!
 சரணநீ தணிகை நாயகனே!

IV. அடைக்கலம் வேந்தா! அடைக்கலம் சேந்தா!
 அடைக்கலம் அடைக்கலம் பரனே!
 அடைக்கலம் குமரா! அடைக்கலம் குழகா!
 அடைக்கலம் அடைக்கலம் குகனே!
 அடைக்கலம் மயிலா! அடைக்கலம் அயிலா!
 அடைக்கலம் அடைக்கலம் பெருமான்!
 அடைக்கலம் முருகா! அடைக்கலம் முதல்வா!
 அடைக்கலம் தணிகை நாயகனே!

V. அத்தனே போற்றி! ஆதியே போற்றி!
 அறுமுக குருபர போற்றி!
 சுத்தனே போற்றி! சோதியே போற்றி!
 சுடர்மணித் தீபமே போற்றி!
 முத்தனே போற்றி! முருகனே போற்றி!
 முதல்நடு இறுதியே போற்றி!
 புத்தனே போற்றி! பழையனே போற்றி!
 போற்றியெந் தணிகை நாயகனே!

VI. நமோநம தேவே! நமோநம கோவே!
 நமோநம புவன நாயகனே!
 நமோநம சேயே! நமோநம வேளே!
 நமோநம கருணை நாயகனே!
 நமோநம வீரா! நமோநம தீரா!
 நமோநம குமர நாயகனே!
 நமோநம வேலா! நமோநம சீலா!
 நமோநம தணிகை நாயகனே!

VII. மங்களம் மயில! மங்களம் வரத!
 மங்களம் சரவண பவனே!
 மங்களம் முருக! மங்களம் குமர!
 மங்களம் சிவகுரு பரனே!
 மங்களம் குழக! மங்களம் அழக!
 மங்களம் அறுமுக குகனே!
 மங்களம் பவனே! மங்களம் சிவனே!
 மங்களம் தணிகை நாயகனே!

VIII. ஜேஜெய வேலா! ஜேஜெய மயிலா!
 ஜேஜெய குறமின் நாயகனே!
 ஜேஜெய குகனே! ஜேஜெய பரனே!
 ஜேஜெய குளிசை நாயகனே!
 ஜேஜெய அழகா! ஜேஜெய குழகா!
 ஜேஜெய அகில நாயகனே!
 ஜேஜெய குமரா! ஜேஜெய முருகா!
 ஜேஜெய தணிகை நாயகனே!

வாழ்த்து

IX. வாழ்நின் தடந்தோள், வாழ்நின் முகங்கள்,
 வாழ்நின் திருக்கையில் நெடுவேல்,
 வாழ்நின் சேவல், வாழ்நின் ஊர்தி,
 வாழ்நின் திருவடி மலர்கள்,
 வாழ்யெம் உயிராம் தாய்வள்ளி யம்மை,
 வாழ்நல் வாரண மங்கை,
 வாழ்நின் அடியார், வாழ்நின் புகழ்நூல்,
 வாழ்நீ தணிகை நாயகனே.

வேலு மயிலுந் துணை

குறிப்புரை

[எண்கள் - பாட்டின் எண்கள்]

1. “வேதநாடரிய விழுப்பெரும் பொருளே”...பேரூர்ப் புராணம் - பள்ளுப்பலம் (32); “நாளும் இன்னிசையாற்றமிழ்பரப்பும் ஞாந சம்பந்தன்” - சுந்தரர் தேவாரம் - திருக்கோலக்கா (8).

2. சங்கத்தார் கலகந்தீர்த்த திருவிளையாடல்: ‘முருகருந்தமிழும்’ - என்னும்நூல் - பக்கம் 10. அங்கம் - எலும்பு.

4. “நெஞ்செனுங்கல்” — “நெஞ்சக் கனகல்”, “திணியான மனேசிலை” — சுந்தரநுபூதி - காப்பு, (6).

5, 25. குணக்கு - கிழக்கு. எயினச்சி - திருப்புகழ் 426. (பாரவித).

6, 19. முருகர் வண்டின் உருவம் கொண்டது - கச்சியானந்தருத்திரேசர் வண்டுவிடுதாது - 363-4; முத்துக் குமாரசாமி பிள்ளைத் தமிழ் - செங்கீரை - ௧0.

7, 81. முரட்டுக்கவிஞன் - பொய்யாமொழிப் புலவர் திருப்புகழ் 1171 (பத்தித்தரள)

8. கோர + கம்—கம் - தலை; தாரகன் இருவர் - சுப்ரமண்ய பராக்ரமம் (சரிதங்கள் 3, 49.)

9. சகல கலா வல்லப மூர்த்தி - சகலகலைகளும் வல்ல மூர்த்தி எனது குமரன் முருகனே எனத் தேவி உரைத்ததும், முருகரும் ‘ஆம் நானே’ என ஏற்றுக் கொண்டதும் - சுப்ரமண்ய பராக்ரமம் - 65 ஆவது சரிதம்; திருப்புகழ் - 320 - ‘அல்லசலடைந்த’. மார்தட்டுதல் - “வேதத்தின் பொருளோனே நான் என்று மார்தட்டும் பெருமாள்” - திருப்புகழ் 1295 - ‘நீலங்கொள்’.

10. கந்தரலங்காரம் - 'விழிக்குத் துணை' -70.

11. முருகம்மையார் சரிதம்-'முருக' என்னும் திருநாமத்தை ஒதி முருகம்மையார் அறுபட்ட கை சரிவரப் பெற்ற சரிதம் - சுப்ரமண்ய பராக்ரமம் - 58-ஆவது சரிதம்.

11, 12, 42. நக்கீரர் சரிதம் - திருப்பரங்குன்றப் புராணமும், 'முருகநுந் தமிழும்' என்னும் நூலில் பக்கம் - 13-ம் பார்க்க.

13. இடும்பன் சரிதம் - சிவகிரி, சத்திகிரி எனப்படும் குன்றுகளை இடும்பன் காவடியாக அகத்தியருக்காகக் கொண்டு வர அவை முருகன் திருவிளையாடலால் பழனித்தலத்தில் தங்கிவிட்ட சரிதம் - [பழனித்தல புராணம், சுப்ரமண்ய பராக்ரமம் - 35-ஆவது சரிதம்]. ககம் - பறவை : மயில் - வாகனமும், கொடியும் : " பல் பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ " - திருமுருகாற்றுப்படை.

14. ஓளவையொடு லீலை— முருகநுந் தமிழும்'—பக்கம் 20.

15. மாடு மேய்ப்போளாய் வந்த லீலை - ஷை - பக்கம் 46 ; மால் - அன்பு. நந்தும் - பெருகும்.

16. எந்தை - திருப்புசுழ் வெளியிட்ட எனது அருமைத் தந்தையார் - வ. த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை (1846-1909).

17. 'ஏழிசையாய் இசைப்பயளாய்'—சுந்தரர் தேவாரம் - ஆரூர்.

21. 'மட்டுலா மலர்கொண் டடியிணை வணங்கும்' - ஷை-திரு முல்லைவாயில்.

22, 31. திருப்புசுழ் - 5 (உணைத்தினம்).

23. நாவலர் - நம்பியாண்டார் நம்பி—“ ஞாலத் தணிபுகழ் ஞாநசம் பந்தனை நற்றமிழே போலப் பலபுன் கவிகொண்டு சேவடி போற்றுவனே ”—ஆளுடைய பிள்ளை கலம்பகம். (3).

25. குணக்கெழுவோன் - சூரியன்.

32. வேந்தன்—உக்கிர பாண்டியன்—“ குமரவேள் வழுதி உக்கிரன் எனப்பேர் கொண்டதும் தண்டமிழ் மதூரம் கூட்டுணை எழுந்த வேட்கையால் ”—மதுரைக் கலம்பகம்.

37. பின்னையங்கேள்வன் - திருமால்.

37, 52, 105. தணிகையிற் பூசித்துப் பேறுபெற்றோர்
[தணிகைப் புராணத்திற் பார்க்க.]

42. நக்கிரருக்கு அடி எடுத்துக் கொடுத்தது—“முருகரும்
தமிழும்” என்னும் நூல்—பக்கம் 17.

47. புலவர் இருவர்-கச்சியப்பமுரிவர் (தணிகைப் புராணம்),
கந்தப்பதேசிகர் (தணிகாசல புராணம்).

49. பெரியவர் - அப்பர். “பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா
நாளே” — திருத்தாண்டகம், கோயில் - 1. ஈற்றடி—“இறக்கின்று
தும்மை மறக்கினும் என்னைக் குறிக்கொண்மினே” — அப்பர் திரு
விருத்தம், வீழிமிழலை.

51. “நான் தஞ்சும் போழ்துநின் நாமத்திரு எழுத்து அஞ்சந்
தோன்ற அருளும் ஐயாறரே” — அப்பர் - குறுந்தொகை, ஐயாறு.

52. “ஆணவத்தோ டத்துவித மானபடி மெய்ஞ்ஞானத்,
தானுவினோ டத்துவிதஞ் சாருநர் ளெந்நாளோ?” — தாயுமானவர்.

53. “கோளு நாளந் தீயவேனும் நன்காங் குறிக்கொண்
மினே” — சம்பந்தர் - திருநாகேச்சுரம்.

55. “உரு எண்ணி ஓதல்” — உருப்போட்டுப் படித்தல்
“மாலை உரு எணத் தவமாமே” — சம்பந்தர் - திருப்பருப்பதம்.

58. “அற்சனை பாட்டே யாகும்” — பெரியபுராணம் - தடுத்தர்
ட்கொண்ட புராணம் - (70)

61. குரனுக்கு அரணுக வந்த எழுகிரிபை முருகர் சாய்த்தது.
“எழுமலை கொல்லும் அசனி” — தக்க யாகப் பரணி - பக்கம்
70, 259, திருப்புகழ் - 548, 990, 1257. “கடல்பரவு”, “விரகற”,
“நாகாங்க”]

62. “வள்ளி சன்மார்க்கம்” — என்பது யானென்பது
அற்று இறைவனையே நாடி நின்றல் - அத்தகைய குணப்பெரி
யோரை இறைவனே நாடிச் சென்று அருள்புரிவான் - இதன்
விவரம் திருப்புகழ் 317 - ‘கள்ளக் குவாற்பை’ என்னும் பாடலி
லும் - திருப்புகழ் அமிர்தம் - சித்ரபானு மார்கழி இதழிலும்
பார்க்க.

63. அடியன் - சந்தரமூர்த்தி சுவாமி. “யாம் இரப்பவை, பொருளும் பொன்னும் போகமும் அல்ல நின்றால், அருளும் அன்பும் அறனும் முன்றும்” பரிபாடல், (௫)—79 - 81.

64. உத்தமப் புலவர்—அருணகிரி நாதர்-[கந்தரலங்காரம்-22]

65. சம்பந்தர், தேவி தந்த ஞானப்பால் உண்டது; ‘கண்டிசைந்தேங்கலும்’—நம்பி. ஆளுடை. அந்தாதி - 73) ‘அமுதமுதழைத்தனன்’—முத்து. பிள்ளைத்தமிழ். அம்புலி. (க0).

66. கூன்பாண்டியனுக்கு முன்னும் பின்னும் இருந்த இரண்டு கூணையும் சம்பந்தர் நீக்கிய சரிதம்—“முன்பின்...அங்கம் திருத்திய” —கந்தரந்தாதி 56. “திருக்கை, வைத்தலுமே இரு கூணும் நிமிர்ந்தன” —தக்கயாகப் பரணி - 216. ‘யானும் பரவித்தீர்க்கின்றேன் ஏழு பிறப்பின் முடங்கு கூன்’—பெரிய புராணம் - கூற்றுவ நாயனார் (க).

67 மிகப்பெரியார் - சேக்கிழார். பனை - சிவத்தொடு கூடினது - “பிள்ளையார்தந் திருவாக்கிற் பிறத்தலால் அத்தாலமும்சிவமே கூடின” —பெரிய புராணம் - சம்பந்தர் 983. வன்பன் - கடின குணத்தன். (அன்பன் எனவும் பிரிக்கலாம்.)

68. தேம் பாவை - இனிய பாடலை.

69. திருமலைச் சிவமாகக் குறுகச் செய்தது. கந்தபுராணம்- திருக்குற்றலப்படலம். வாமனன் (மால்), வாமன் (சிவன்) எனச் சொற்கள் அளவினுக்கூடக் குறுக்கம். ‘சிவமாக்கி யெனையாண்ட’—திருவாசகம். 51 (க).

70. சம்பந்தர் - திருமாலுக்குச் சிவசாரூபம் அளித்தது. “புகலு கொண்டற்குச் சித்தியளிக்கும் பெருமானே” —திருப்புகழ் 458 “செறிதரும்”; “முத்தமிழ் விரகர் பாட்டலங்கலாற் பரஞ்சடர் திருவுருப் பெற்றான்” —“முருகப் புத்தேள் அருள்விழிப் பார்வை தன்னால்.....முருந்த னோர் இலிங்கமானான் - காஞ்சிப் புராணம் - திருமேற்றளிப்படலம் (11), அந்தருவேதிப்படலம் (35). முக்கணக்கன் - முக்கண் + நக்கன் (அக்கன்) - சிவன்.

71. தக்ஷிண கயிலையாகிய காளத்தியும் கயிலையே என (முருகர்) நக்கீரருக்கு உரைத்தது - காளத்திப் புராணம் - நக்கீரச் சருக்கம் (125). பேயனேற்கு + அயிலை (வேலாயுதத்தை).

72. கல்லடி தந்தவர்—சாக்கிய நாயனார் - (பெரிய புராணம்)

73,74. கந்தபுராணம் - தகரேறு படலம். யானம் - வாகனம். ஏழகம் - ஆடு. 'புலராக் காழகம் புலர உடஇ' - திருமுருகாற்றுப் படை 184. 'வாழகந் தேடுதல் - "மாசிலடியார்கள் வாழ்கின்ற ஊர் சென்று தேடி விளையாடியே யங்கனே நின்று வாழாமயில் வீரனே" திருப்புகழ் 93. "மூளும் வினை"

75. மாவினை - மாமரத்தை (சூரனை); மா வினை - பெரிய வினையை.

76. கந்தபுராணம் - மூவாயிரர் வதைப்படலம் 75 - 83. விஜயன் - ~~சூரனைத் தலைவன்~~. "ஓர ஒட்டார்" - கந்தர் அலங்காரம் 4.

77. கந்தபுராணம். மூன்றாம் நாள் பானுகோபன் யுத்தப் படலம் - 185, 186, 208.

78. கந்தபுராணம் - சூரபன்மன் வதைப்படலம் - 348, 349.

79. 'ஐவரை ஆசறுத் தாளும்' - சம்பந்தர் - கலிக்காமூர் (2)

80. கச்சியப்ப சிவாசாரியர் - ("முருகநுத் தமிழும்" பக்கம் 39.)

81, 7. பொய்யா மொழிப்புலவர் சரித்திரம்—ஷை பக்கம் 29.

82. 'குமரகுருபர சுவாமிகள்' சரித்திரம் - முருகநும் தமிழும், பக்கம் 43. பா - மன் = பாவினுக் கரசு. தா - மன் = அரசே! கொடு.

83. முருகபிரானை வழிபட்டுச் சாதவாகனன் என்னும் அரசனுக்கு ஆறு மாதத்திற் சகல கலைகளும் வரச் செய்த மந்திரி சர்வ வர்மா—பெருங்கதை, II - பதிப்பு, பக்கம் - XLIX.; 'அறிவும் அறிதத்துவமும் அபரிமித வித்தைகளும் அறியென இமைப் பொழுதில் வாழ்வித்த வேதியனும்"—வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு 13-ஆவது அடி.

84. "சும்மா இரு சொல்லற"—சும்மா இருக்கும் நிலை - கந்தரநுபூதி - 12.

85. முருகபிரான் வராகத்தை அடக்கியது. கந்த புராணம்-இரணியன் யுத்தப் படலம் - 26. மூன்றாம் நாள் பானுகோபன் யுத்தப் படலம் - 63. திருப்புகழ் 503 "காவிப்பூவை". தத்து = ஆபத்து.

93. “ தூவிநம் பீலி மாமயி லூருஞ் சுப்பிரமணியன் ”—திரு விசைப்பா . திருவிடைக் கழி. (3)

94. எலுமிச்சம் பழக் கனாத் திறம் - ‘முருகரும் தமிழும்’— பக்கம் 50.

95. மூவர் (சேர சோழ பாண்டியர்) வணங்கும் பரங்குன்று (சுந்தரர் - கோத்திட்டை); மூவர் (அரன், அரி, அயன்) வணங்கும் முதல்வன்.

97. பாவலர் - அருணகிரிநாதர்— “ அவுணன் தெறித்து மங்க சிவமஞ் செழுத்தை முந்த விடுவோனே ”—திருப்புகழ் - 606 “ பருவம் பனைத்து ”

98. நீலகண்டம் - மயில் - திருப்பூவணநாதர் உலா (131).

99. ஞான சூரியனைச் சேவல் கூவி அழைப்பது—தணிகைச் சந்நிதி முறை - சேவல் பத்து - 3-ஆம் பாட்டு. “சேவற்பாட்டு”- என்னும் தூலில் 5-ஆம் பாட்டு. மா அல் - பேரிருள் (அஞ்ஞானம்).

101. “உள்ளம் அடங்குறின் அல்லால்...சிவஞானம் சிவனாது; செருத் தணியை நள்ளுவையேல் உள்ளம் அடங்கும். ஞானமும் எய்துவை”—தணிகைப் புராணம் - இராமனருள் பெறு படலம். (42) “சொல்லியவே சொல்லி யேத்துகப் பானை”- சுந்தரர் - வலிவலம்.

102. தணிகைப்புராணம், புராணவரலாற்றுப் படலம்-58-60.

103. உதக்கு - வடக்கு.

105. புண்ணிய வசத்தால் தணிகைத் தரிசனம் கிடைப்பது:- “ தணிகை யித்தலத்தை நீ செய் புண்ணிய மிகுதியாற்றற் போற் தனை”—தணிகைப் புராணம் - அகத்தியனருள் பெறு படலம்-140.

II. ஆலன் - சிவபிரான். “ ஆலன் கண்டத்தமர் நீலன் ”- அப்பர் - திருநீலக்குடி.

V. புத்தன் - புதியவன்—‘முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம் பொருளே, பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே ”—திருவாசகம்.

IX. ஊர்தி - மயில், யானை, ஆடு. புகழ் தூல் - திருப்புகழ்.

பாட்டு முதற் குறிப்பகராதி

[எண் - பாட்டின் எண்]

அகத்திய	13	ஐயனே யுனது	67	திருவண	54
அடியனேன்	26	வாக்கினிற்	67	திருவளர்	காப்பு
அடைக்கலம்	IV	ஐயனே யுனது	100	திரைகுலாம்	47
அண்டரோ	56	வாகனமாகும்	100	தினத் தினம்	31
அத்தனே	V	ஒப்பிலி	106	தூண்டிடா	33
அந்தண	94	ஒன்றை	70	தூவி	93
அரவொலி	24	கடலை	40	தேனிஃ	32
அற்புதம்	84	கடன் மடை	16	தோளின்	53
அற்புதன்	58	கண் பிசை	65	நந்தி	103
அன்பொழு	87	கணக்கிலை	5	நமோநம	VI
அன்று	42	கத்தனே	92	நன்கவிப் புலவர்	108
அன்றொரு	73	கருவினில்	28	நன்கவி பாடி	23
அன்னை	86	கலலடி	72	நினைவிலன்.	50
ஆணவ	52	கவிசொலேன்	81	பணியுமா	34
ஆய்ந்த	29	காண்டகு	98	பத்த	85
ஆரமு	55	காணுதற	71	பன்னகா	57
ஆலந்	59	காததிரு	44	பாருளார்	68
ஆறுமாத	83	காயிலா	90	பாவலன்	12
இந்திர ஞால	78	காவடி	95	பிறந்த	49
இந்திர தீர்த்தம்	104	கிருத்திகை	107	பிறர்	43
ஈசனே	30	குன்று	4	பின்வரு	39
உள்ளதே	19	கொடுபழம்	14	பூவினை	75
உற்பல	102	கோனென	9	மங்களம்	VII
உன்னிரு	80	சகந்தனில்	101	மட்டுலா	21
உன்னையே	62	சங்கத்து	2	மண்ணை	63
உனைத்தினம்	22	சங்கரன்	41	முத்தமிழாலே	64
ஊமலாப்	82	சத்தி வேல்	45	முருக என்	11
எங்கள்	18	சரணம்	III	முருகனே	I
எங்களா	35	சிறப்பினை	66	வண்டின	6
எத்துணைப் பிழை	20	சூரகம்	8	வணக்கமோடு	25
எத்துணையிடர்	60	சூரனுக்	61	வரத்தினர்	76
என்னதான்	37	செப்பிடேன்	27	வாணுதல்	7
என்ன வேலை	36	சேவலுக்	99	வாழி	IX
என்னை	89	சைவர்கள்	79	வான்பெற	91
ஏழகம்	74	தண்ணையும்	69	விண்டு	105
ஏழிசை	17	தணிகை	46	விரிபொழில்	96
ஏறு	51	தம்பியர்	77	வேத	1
ஏனந்த	15	தலமெலாம்	88	வேலதே	97
ஐயகோ	38	தாயினு	48	வேலினுக்	II
ஐயனே எனது	10	திருப்பரங்	3	ஜேஜெய	VIII

